

PR' JEZER

Časopis za občino Jezersko

**Lokalna novica
je kraljica**

XIV - ISSN 1854-7583
December 2020

Številka 4

Drage Jezerjanke in dragi Jezerjani!

Na pragu božičnih praznikov skušam strniti nekaj misli, s katerimi bomo zakorakali v nepopisan list prihajajočega leta. Letošnje leto nam je pokazalo, kako nepredstavljivo nepredvidljiva je lahko naša prihodnost. Vse bolj spoznavamo, kako krhke so naše predstave o zanesljivosti naših življenjskih ritmov in navad. Epidemija covid-19 je močno zarezala tudi v življenje na Jezerskem. Na žalost ne samo zaradi omejitvenih ukrepov, ampak tudi s kar precejšnjim številom okuženih prebivalcev. Ko to pišem, je na Jezerskem šest oseb z aktivno okužbo, vseh skupaj pa je bilo do sedaj z novim virusom okuženih 28 prebivalcev naše občine. Izkušnje in posledice pri tistih, ki ste zboleli, so zelo različne. Upam in želim, da nihče ne bi nosil trajnih in težkih posledic. Prav vsi pa bomo zagotovo zaznamovani s to življenjsko izkušnjo. Vsakega od nas je zaznamovalo to obdobje na svoj način. Vsak nosi svojo zgodbo, svoje odločitve, svoje strahove in svoja pričakovanja. Vse te naše osebne poti pa se na koncu prepletejo v skupno zgodbo naše občine, pokrajine, države in ne nazadnje celega sveta. Upam, da smo v tej težki preizkušnji spoznali, kako naše osebne odločitve vplivajo ne le na nas, ampak tudi na življenje drugih ljudi – in da smo zanje odgovorni. Tako v dobrem kot v slabem.

Podobno skušajmo razmišljati in delovati, ko so pred nami izzivi podnebnih razmer ter ohranjanja naravne in kulturne dediščine. Kljub temu da nas ni veliko, smo dolžni prispevati svoj delež. Še zlasti ko smo v vlogi varuha našega

Andrej Karničar / Foto: Gorazd Kavčič

koščka raja pod Grintovci, kjer iščemo čim boljše rešitve in sklepamo kompromise med varovanjem narave in zagotavljanjem razvoja za kakovostno življenje naših prebivalcev. Pred dvema letoma smo z vstopom v družino Gorniških vasi naredili pomemben in odločen formalni korak v tej smeri. Sedaj je na nas, da na tej poti vztrajamo in s konkretnimi ukrepi ter predvsem z odgovornim ravnanjem gradimo prihodnost jezerske doline.

Letošnja situacija v tem »veselem decembru« za razliko od prejšnjih let pravzaprav poudarja osrednje sporočilo adventa: čas umiritve ter tihega in veselega pričakovanja. Božič bo letos resnično družinski praznik, kot ga radi

imenujemo: okrašena smrečica, božja družina v jaslicah in okrog zbrani člani naših družin. Poleg pričakovanja nove luči smo v teh dneh še toliko bolj v pričakovanju dobre stare »normalnosti«: da bomo šli lahko v vrtec, šolo, službo, na avtobus, v trgovino, k prijateljem, sorodnikom, na kavo in pijačo, na dopust in počitnice. Nisem pa prepričan, da si bomo lahko že v kratkem spet segli v roko, se pozdravili, si voščili in čestitali. Še posebej to pogrešam v teh decembrskih dneh, ko smo na novoletno srečanje povabili svoje partnerje in sodelavce, kjer sem se vam lahko zahvalil za vse, kar ste dobrega in plemenitega naredili za našo skupnost. Ko sem lahko voščil in nazdravil najstarejšim prebivalcem naše doline, ko sem nekatere obiskal na domu ali če smo se v teh prazničnih dnevih slučajno srečali na cesti in si iskreno voščili srečno in zdravo novo leto. Hvaležen sem za privilegij, da vam lahko voščim vsaj takole, prek našega časopisa, na daljavo. Naj pride en velik »bohlonej« za vse, kar smo s skupnimi močmi postorili v tem letu, v vsako jezersko hišo, do sleherne Jezerjanke in slehernega Jezerjana. Vsak je po svoje dodal svoj delež, zato v isti sapi dodajam veliko prošnjo in spodbudo, da bomo odkrito in dobronamerno sodelovali in si pomagali tudi v letu, ki prihaja. Blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 2021 vam želim!

Vaš župan Andrej Karničar

Foto: arhiv ZB NOB Jezersko

Spomin na padle brez komemoracije

Krajevna organizacija Zveze borcev Jezersko je zaradi epidemioloških razmer (covid-19) odpovedala komemoracijo, ki bi morala biti 30. oktobra letos pred centralnim spomenikom. Vsem žrtvam in padlim med drugo svetovno vojno smo se poklonili individualno in štirje naši člani delegacije so pred centralni spomenik položili venec ter svečo. Kljub trenutni situaciji vsem občanom želimo vesele praznike ter lepše in bolj zdravo leto 2021. **Dušan Šemrov**

Spremenjena lokacija ekološkega otoka v centru Jezerskega

Obveščamo vas, da spreminjamo lokacijo ekološkega otoka v centru Jezerskega, sedanje posode pa smo nadomestili s posodami za globinsko zbiranje odpadkov. Nova lokacija je za Zdravstvenim domom in nadomešča prejšnjo lokacijo ekološkega otoka pri šoli. Poleg že znanih posod, namenjenih stekleni embalaži, mešani embalaži in papirju ter kartonu, je poleg kot novost nameščena še posoda za zbiranje rastlinskega odpadnega jedilnega olja. Prebivalci Jezerskega, ki so uporabniki Komunalne Kranj in vključeni v sistem ravnanja z odpadki, bodo v pomoč pri ločevanju odpadkov do konca decembra prejeli priročne zbiralne posode (3,5 l) za zbiranje odpadnega jedilnega olja v gospodinjstvih. Poleg zniževanja stroškov novi ekološki otoki pripomorejo tudi k lepšemu, bolj urejenemu in skladnejšemu videzu okolice ter večji vpetosti zbirnih posod za odpadke v naravno okolje.

Praznična ponudba TIC Jezersko

Tudi tokratno izdajo stenskega koledarja 2021 z motivi Jezerskega lahko podarite kot praznično darilo in s tem razveselite svoje bližnje. Promocijska cena je osem evrov za kos (z DDV). Predogled koledarja je možen na povezavi: <https://www.jezersko.si/objava/331783>. V ponudbi TIC so kot praktična darila na voljo tudi drugi izdelki z motivom Jezerskega: skodelice, dežniki, BUFF-tube, podloge za miško, magnetki ... Naročila prevzema TIC Jezersko na 051 219 282 ali tic@jezersko.si. Hvala za vaše naročilo.

Prazniki brez raket in petard

Pred bližajočimi se prazniki opozarjamo na nevarnosti uporabe pirotehničnih izdelkov. Neprimerna uporaba pirotehničnih izdelkov je problem vseh, zato prosimo starše, skrbnike, učitelje in vzgojitelje, da opozarjajo na nevarnosti in možne posledice. Prav tako opozarjamo na kar najbolj omejeno uporabo teh izdelkov, saj tako svetloba kot hrup močno vznemirjata domače in divje živali, obenem pa tovrstni izdelki onesnažujejo in predstavljajo nevarnost za okolje, kakršna je na primer požar v naravi ali na objektu.

PR' JEZER JE PRILOGA ČASOPISA **Gorenjski Glas**

PR' JEZER (ISSN 1854-7583) je priloga Gorenjskega glasa o občini Jezersko. Prilogo pripravlja Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, Nazorjeva ulica 1, Kranj, urednica Danica Zavrl Žlebir, odgovorna urednica Marija Volčjak, telefon 04/201 42 00, e-pošta: info@g-glas.si, oblikovanje Matjaž Švab, priprava za tisk Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, tisk CC consulting center, d. o. o., Kranj, distribucija Pošta Slovenije, d. o. o. Pr' Jezer, št. 4, je priloga 102. številke Gorenjskega glasa, izšla je 22. decembra 2020 v nakladi 410 izvodov, prejmejo jo vsa gospodinjstva v občini Jezersko. Občina Jezersko, Zg. Jezersko 65, Zg. Jezersko. Na naslovnici: Božično-novoletno drevo na Jezerskem letos sije v topli rumeni barvi / Foto: Primož Šenk

Kakovost vode na zajetju Anclovo

Komunala Kranj je leta 2008 prevzela v upravljanje vodovodni sistem Jezersko. Tako smo v upravljanje dobili cevovod, priključke, vodovodne objekte, ki služijo za zajem in zbiranje pitne vode, ter vse preostale pripadajoče elemente vodovodnega sistema.

ROK OBLAK, SANITARNI INŽENIR
FOTO: **ARHIV KOMUNALE KRANJ**

V okviru upravljanja skrbimo, da uporabnikom zagotavljamo zadostne količine pitne vode, ki je ustrezne kakovosti. Kakovost vode preverjamo tako, da pri končnih uporabnikih ali iz objektov za zajem in zbiranje vode odvzamemo določeno število vzorcev. Ti se nato transportirajo v laboratorij, kjer opravijo preskušanja.

Med letoma 2008 in 2012 je bilo neskladnih vzorcev izredno malo. Prav tako ni bilo treba izvajati nobenih ukrepov, saj se je s ponovnim vzorčenjem potrdila skladnost pitne vode.

Po letu 2012 se je povečalo število neskladnih vzorcev, zato smo vzpostavili občasno razkuževanje pitne vode z natrijevim hipokloritom (raztopina na osnovi klora). Voda se je klorirala v primeru, da so laboratorijska preizkušanja pokazala neskladnost pitne vode. Ukrep se je izvajal toliko časa, da je bila voda pred kloriranjem skladna.

KLORIRANJE NI PRIMEREN NAČIN

V letu 2017 se je pokazalo, da občasno kloriranje ni več ustrezen način, saj se je kljub temu povečalo število neskla-

dnih vzorcev. Oktobra 2017 smo vzpostavili stalno kloriranje pitne vode.

Kloriranje kot način razkuževanja pitne vode pri porabnikih ni bil dobro sprejet, saj je voda imela vonj in okus po kloru, ki se je dodajal vodi.

Zakaj smo kot način razkuževanja vode uporabili ravno kloriranje? Glede na tehnične zahteve ni bilo mogoče uporabiti drugega načina, saj na zajetju Anclovo ni bilo električne energije, prisotne pa so bile tudi prostorske omejitve. Kloriranje vode smo izvajali s pomočjo sončnih celic, ki so proizvajale električno energijo, s katero smo poganjali črpalko za doziranje klora. Klor se je doziral na osnovi vodomera, ki beleži količino vode, distribuirane v vodovodni sistem.

RAZKUŽEVANJE Z UV-NAPRAVO

Z Občino Jezersko kot lastnico vodovodne infrastrukture so potekali pogovori glede spremembe načina razkuževanja. Glede na dobre izkušnje pri drugih vodovodnih sistemih smo predlagali fizikalni postopek razkuževanja z UV-napravo. Pri tem postopku se voda presvetli z UV-svetlobo pri valovni dolžini 254 nano metrov. UV-svetlobo proizvajajo svetilke, ki so nameščene v UV-napravi. S presvetljevanjem vode pri tej valovni dolžini dosežemo, da se uniči biološka aktivnost prisotnih mikroorganizmov s

poškodovanjem njihovih celic, s čimer preprečimo njihovo razmnoževanje.

Pred spremembo postopka razkuževanja je Občina Jezersko v letošnjem letu zgradila nov objekt, v katerega se je vgradila vsa potrebna oprema za UV-razkuževanje pitne vode. Poskrbela je tudi za priključitev objekta na električno omrežje.

Pri razkuževanju z UV-napravo vodi ničesar ne dodajamo in s tem ne spreminjamo sestave vode kot tudi ne vplivamo na senzorične lastnosti vode, kot sta vonj in okus.

S tem postopkom vsem uporabnikom zagotavljamo kakovostno in zdravo pitno vodo, ki je primerna za pitje, kuhanje, pripravo hrane, druga gospodinjska opravila in osebno higieno.

Veseli december na Jezerskem

ANICA JAKOPIČ, FOTO: PRIMOŽ ŠENK

Tudi na Jezerskem poskrbimo, da je december res veseli mesec. Župan občine vsako leto povabi vse predsednike društev na skupni posvet, da si razdelijo dejavnosti, ki se bodo izvajale in poskrbele

za prijetno vzdušje v prednovoletnem času. Tako je bilo tudi letos.

Dejavnosti v mesecu decembru, ki so nas vsako leto razveseljevale in so bile načrtovane tudi za letos: prihod Miklavža, postavitve novoletne jelke s spremljajočim kulturnim programom, ura

pravljic, izvedba programa z božično-novoletno vsebino – organizator OŠ Jezersko, božični koncert – cerkveni pevski zbor in srečanje starejših občanov. Od vsega načrtovanega smo letos lahko izvedli le postavitve novoletne jelke brez kulturnega programa, druge prireditve nam je preprečil koronavirus. Vsako leto nam eden izmed jezerskih kmetov podari smreko. Letos smo dobili res zelo lepo; podaril jo je Patrik Muri, za kar se mu iskreno zahvaljujemo. Organizacijo postavitve je prevzelo DU. Pri postavitvi so sodelovali predsednik DU Milan Milošič, Matic Šinkovec in Davo Pestotnik. Jelko pa so z novoletnimi lučkami osvetlili delavci podjetja Vigred, ki so namestili tudi drugo okrasno napeljavo po vasi. Vsem, ki ste pomagali pri postavitvi letošnje novoletne jelke, se najlepše zahvaljujemo.

DRAGI JEZERJANI!

BOGATI SO LJUDJE, KI SO V SRCU IN DUŠI ZADOVOLJNI.

ZA VSE LETO 2021 VAM ČLANI DU ŽELIMO NAJVEČJO MERO TAKEGA BOGASTVA.

V TEH TEŽKIH ČASIH PA VAM ŽELIMO PREDVSEM ZDRAVJE!

Na Jezerskem je decembra zažarelo praznično drevo.

Ponudba izdelkov iz turističnega centra Jezersko

Jezerska kronika	25.00 €
Jezerske štorije	15.00 €
Jezerska planinska pot	10.00 €
Monografija Fizična geografija Jezerskega z dolino Kokre	20.00 €
Stenski koledar Jezersko 2021	8.00 €
Zemljevid Jezersko	8.00 €
Zemljevid Grintovci	9.00 €
Zemljevid Kamniško-Savinjske Alpe	8.00 €
Turistična karta Jezersko	1.00 €
Magnet lesena ovčka	2.50 €
Magnet lesena ovčka v okvirju	3.50 €
Keramični magnet	3.50 €
Razglednica	1.00 €
Skodelice z motivom »Jezersko«	8.00 €
Dežnik zločljivi z motivom »Jezersko«	13.00 €
Majice »Jezersko« različnih motivov in kroja	od 9.00 €
BUFF tuba z motivom »Jezersko«	7 €
Podloga za miško z motivom »Jezersko«	8 €
Zastava občine Jezersko	20.00 €
Zastava Republike Slovenije	20.00 €

Naročilo je možno oddati na telefonsko številko 051 219 282 ali po e-pošti tic@jezersko.si.

Zgodba o Žuški

KSENJA MEŠKO DOLINŠEK

ILUSTRACIJO NARISALA MIJA MUROVEC

POBARVAL VIKTOR DOLINŠEK

Žuška je bila knjižna uška. Gotovo ste že srečali kakšno, četudi niste strasten knjižni molj. Žuška se je imela za nekaj posebnega. Vsaj mislila je tako. Poseben status si je izmislila, ker je živela v knjigah. Iz rokava je stresala dolge pesniške verze, zapletene formule in nepravilne glagole. Bila je prepričana, da je pojedla vse znanje sveta. Postala je prevzeta in začela zviška gledati na ostale živali. Nekatere so se ji zdele še posebno neumne, kot na primer kokoške, iz katerih se je pogosto norčevala. Lahko si mislite, da je resnici na ljubo nihče ni preveč maral.

Nekega dne pa se je Žuški zgodilo nekaj strašnega. Kokoška Čopka se je s polnim naročjem matematičnih priročnikov motovila okrog uške in ... izpod peruti ji je ušla debela Algebra in treščila Žuški na glavo. Reva je šele v bolnišnici prišla k sebi, a kaj, ko se ničesar več ni spomnila! Vse njeno bogato znanje je izginilo, kot bi ga odpihnil veter. Dr. Hermelin je sicer trdil, da se bo spomin počasi vračal, a to ni potolažilo Žuške. »Oh, da mi na glavo pade ravno knjiga,« je tarnala. Še bolj kot glava jo je bolelo srce. Nihče je namreč ni prišel obiskat. Še pisma ni dobila od nikogar. Dolge ure je premišljevala o svojem življenju. Kolikor se je spomnila, ni živela slabo. Nikakor ni mogla razumeti, zakaj ni nikomur mar zanj.

Neko popoldne pa je na bolniška vrata le nekdo potrkal. Žuška je presenečeno stegnila vrat in med vrati zagledala Čopko. Nerodno je mencala in ni vedela, ali naj gre naprej ali nazaj. Spet je imela polno naročje, a tokrat ne knjig, temveč cvetja. Žuška ji je pomignila, naj vstopi. »Rože lahko daš semkaj,« je velela Čopki, ki je z olajšanjem napolnila vazo. »Prišla sem se ti opravičit za tisto nerodnost s knjigo. Vidim, da si ravno pri poštevanki. Lahko ti pomagam. Resda nisem profe-

sor matematike, nekaj pa le znam,« je zakodakala. Žuška je dolgo molčala in nazadnje le spregovorila: »Oproščeno. Ti si prva, ki ti je kaj mar zame. Ne spomnim se, zakaj me nihče ne mara. Veš mogoče ti?« Čopki je bilo kristalno jasno, a ji ni mogla povedati resnice. Ne, to bi bil prehud udarec za Žuško. Kokoški razum ji je narekoval, naj raje modro molči. Ali pa naj se naredi Francoza, to ji je šlo kar dobro od rok. »Kaj, ko bi utrdili tole poštrevanko?« je nazadnje bleknila.

Čopkini obiski so postali redni, in ko si je Žuška toliko opomogla, da je lahko šla domov, ji je kokoš nudila vso pomoč. Nekoč ko sta bili zopet pri matematiki, pa se je Žuški nekaj posvetilo: »Čopka, kaj ni tako: bolj ko sem ošabna, manj imam prijateljev? A veš, da se tudi tukaj skriva matematika?« »Saj res!« se je zasmejala Čopka. »Meni je pa bliže tole: več ljubezni dajem, več imam prijateljev.« Skupaj sta se nasmejali nastali pogruntavščini. Začutili sta, da sta postali pravi prijateljici. Žuška je Čopko začela spoštovati ne le zaradi znanja, ampak ker je njo, 'zateženo' Žuško, sprejemala takšno, kot je bila. Nikdar ji ni namenila žal besede ali je celo poskušala spremeniti. In glej čudo! Spremenila se je sama. Od tu naprej je bil le še korak do drugačne modrosti, življenjske modrosti. Žuška ni več čutila take vneme po branju suhoparnih znanstvenih razlag. Zadišale so ji še druge knjige. A še najraje je kramljala s Čopko.

Podarite naročnino na Gorenjski glas

Bliža se čas obdarovanj in radi bi vam predlagali, da letos podarite nekaj, česar ni treba oviti v darilni papir. To je naročnina na časopis Gorenjski glas, ki izhaja ravno prav pogosto – dvakrat tedensko. Zato k branju ne sili vsak dan, pač pa se bere postopoma – petkovo številko ob koncu tedna in torkovo vse do petka. Gorenjski glas bo obdarovancem prinašal zanimive novice iz čisto vseh, tudi najmanjših krajev Gorenjske. In teh novic se ne da najti nikjer drugje! Obdarite svoje najdražje z zvestim prijateljem, ki bo na obisk prihajal tudi v času krize.

Gorenjski Glas
www.gorenjskiglas.si

Pokličite nas po telefonu na številko 04/201 42 41 ali nam pišite na e-naslov narocnine@g-glas.si in skupaj bomo poiskali najboljšo možnost za znesek, ki ga boste določili vi. To pomeni, da ni nujno, da poklonite letno naročnino, saj so na voljo tudi druge možnosti.

Prvošolci pred petinšestdesetimi leti

Prvošolci na obisku pri svoji učiteljici Verici Bolčič

Mineva natanko 65 let, kar smo prvič sedli v šolske klopi. S tem dnem so se za vse nas začele obveznosti, učenje pa tudi prijetni trenutki druženja s sošolci in z našo prvošolsko učiteljico Vero Bolčič - Verico.

Spadam v povojno generacijo otrok, ki smo bili rojeni leta 1948. Lahko bi se poimenovali tudi informbirojevski otroci. Največji prelomni trenutek za vsakogar od nas je bil dan, ko smo prvič sedli v šolske klopi. S tem dnem so se za vse nas začele obveznosti, učenje pa tudi prijetni trenutki druženja s sošolci in z našo prvošolsko učiteljico Vero Bolčič - Verico. Da smo bili zares povojna "babyboom" generacija, dokazuje polna učilnica prvošolcev. Bilo nas je kar 27, kar je za današnje razmere na Jezerskem preprosto nedoumljivo. Vse to pa se je odvijalo daljnega leta 1955. In tu se tudi pričenja naša zgodba. Letošnjega 2. septembra me je obiskal Jože Muri in med pogovorom omenil, da mineva natanko 65 let, odkar smo postali prvošolci. Na dan je privrela ideja, da bi se srečali s sošolci in se dogovorili za obiski naše takratne učiteljice. Vprašal sem ga, ali morda ve, kje prebiva. Povedal mi je, da ima točen naslov gospa Anica Tonejc, ki je z njo v stiku že vseh 65 let. Prvotna ideja je bila, da bi učiteljico povabili na Jezersko, vendar smo se zaradi spleta okoliščin odločili, da gremo raje na obisk učenci. Jože je zamisel posredoval sošolcem in večina jih je bila nad idejo navdušena. Zbralo se nas je osem, povabili pa smo tudi Anico Tonejc. Najeli smo kombi in se sredi septembra odpeljali na Primorsko. Po slabih dveh urah smo prispeli v lepo vas Hrušica. Anica je učiteljico poklicala in najavila naš prihod. Skupaj z možem Radom nas je pričakala na dvorišču. Vzdušje je bilo podobno kot v TV-oddaji Dan najlepših sanj. »Poglej, Rado, moje fantiče in dekleta,« je rekla Verica. Rado je pripomnil, da so fantiči in dekleta vendarle že kar priletni in sivi možje in žene. Vse nas je prisrčno objela, vesela, da smo se po 65 letih spomnili nanjo. Povabila sta nas v hišo, ki je bila nekoč vaška gostilna. S skromnim darilom in šopkom planinskega cvetja smo jo spomnili na njeno prvo službo – učiteljjevanje na Jezerskem, našem biseru med gorami. Sledila so vprašanja o kraju in ljudeh, kot da bi se razšli pred kakim letom, ne pa pred več kot šestimi desetletji. Podarili smo ji tudi fotografijo učencev našega razreda. Kljub časovni oddaljenosti je prepoznala obraze in se spomnila imen

učencev. Ob polni mizi dobrot je tekel pogovor in po štirih urah prijetnega druženja smo se prisrčno poslovili od naše nekdanje učiteljice Verice v upanju, da srečanje še kdaj ponovimo. Priložnost izkoriščam tudi za pozdrav vsem svojim nekdanjim prvošolskim kolegom. Upam, da se tudi z njimi še kaj podružimo. **Vaš sošolec**

*V imenu celotnega kolektiva se vsem našim
zvestim kupcem in uporabnikom poštних
storitev iskreno zahvaljujemo za
izkazano zaupanje v iztekajočem se letu ter
vam v letu 2021 želimo obilo zdravja, sreče
in osebnega zadovoljstva.*

SIND TRGOVINA, d.o.o.
Zgornje Jezersko 56a, 4206 Zgornje Jezersko

Iz šolskih klopi

ŠOLANJE OD DOMA

Decembra lani se je pojavil novi koronavirus. Virus je zelo hitro nalezljiv, zato so zaprli meseca marca tudi šolo.

Virus se je ponovil jeseni, temu pravimo, da je prišel drugi val. Šole so se spet zaprle takoj po krompirjevih počitnicah. Sedaj se šolam na daljavo že šesti teden. Moja mami hodi v službo, sestra Sara se šola na daljavo tako kot jaz, bratec Oskar pa je tudi doma, saj je vrtec zaprt. Moj ati skrbi za nas v času epidemije. Učiteljico Mijo in svoje sošolce zelo pogrešam, saj mi manjka njihova družba. Šolanje na daljavo je težko, ker nimam cele razlage snovi. Covid-19 je prebolela tudi moja teta Ines.

Vsak dan zjutraj pogledam svojo nalogo in jo pridno rešim. Če imam težave, se obrnem na učiteljico, ki mi pomaga. Imamo videoklic, ki mi je zelo všeč, ker vidim tudi svoje sošolce, in pridno se ga udeležujem. Zelo me je strah, da virus ne pride v našo družino, saj je lahko zelo nevaren, veliko ljudi je tudi že umrlo. Med tem časom, ko smo doma, sem se naučila tudi veliko kuhati in bolj skrbeti zase. Rada bi, da koronavirus izgine in se ne pojavi več nazaj. Tudi sami doma skrbimo za razkuževanje in umivanjem rok. Ne družimo se z drugimi ljudmi in skrbno nosimo maske.

Upam, da čim prej dobimo cepivo in da nihče ne bo več okužen, da se naše življenje spet vrne nazaj, tako kot je bilo. To je zame velika izkušnja in izziv, ki ga nikoli ne bom pozabila.

Fiona Jevtič Lekše, 5. razred

V ČASU COVIDA SE ŠOLAMO OD DOMA

Dopoldan se posvetim šoli in naredim vse, kar je potrebno. Popoldne se igram s sestrice skrižalnice. Ko je jezero zamrznilo, smo se šli drsat. Komaj sem čakala prvi sneg in v tem tednu se mi je želja uresničila, zato sem se lahko sankala. Sankala sem se z vrečami po bregu za hišo.

Zvečer greva z atijem večkrat na sprehod z Brinom in pogledava, ali se na travniku pase kakšna divjad. Preden grem spat, preberem kakšno kratko poglavje v knjigi ali pa si ogledam zanimivo oddajo na televiziji. Zelo me zanimajo oddaje o planetu Zemlja.

Obiskali so nas tudi parkeljni. Bili so strašni.

Zelo se imamo fino in se zabavamo. **Julija Meško, 5. razred**

Med šolanjem doma veliko hodimo v hribe. Šli smo na Stegovnik, Veliki vrh, Turne, na jaso pod Virnikovim Grintovcem, na Žmitkov špic, Kozji vrh in na Skubrov vrh.

Za šolo vsak dan delam od pol osmih do enih popoldne, včasih tudi dlje. Popoldne pa gremo po navadi na sprehod do Planšarskega jezera ali pa do Skubrovega mosta.

Zvečer z mami pečeva sladice, da se za večerjo lahko sladkamo (mafini, lava cake, banana s karamelo ...). Ko je ura sedem zvečer, si jaz in moja sestra privoščiva film.

Tako poteka moj dan v karanteni. Med karanteno se počutim dolgočasno. **Ajda Piskernik, 5. razred**

Matej Eržen: Že peti teden se šolam na daljavo. Rad bi se vrnil v šolo, ker sta ati in mami zahtevna učitelja. Všeč mi je, ker lahko kasneje vstanem, ker grem prej ven in se lahko igram.

Tonja Muri: Meni je šolanje na daljavo všeč, pogrešam pa druž-

bo prijateljev. Vsak dopoldan delam nalogo. Med odmori se igram z Martinom in igram klavir. Razveselila sem se snega.

Kristina Prtija: Všeč mi je, ker s pomočjo mamice naredim nalogo. Z mamico delam piškote. Ko Dejan konča Zoom, se greva sankat. Zelo pogrešam prijateljice. Mi je pa zelo všeč, ker smo z družino veliko skupaj.

Urban Žagar: Šola na daljavo mi ni všeč. Dobro je to, da sem doma. Drugače pa pogrešam sošolce, učiteljico in druženje s prijatelji.

Matevž Muri: Šola na daljavo mi ni všeč, ker nimam miru. Všeč mi je to, da imam daljše odmore in da s poukom začnem kasneje.

Loti Babič: Šolanje mi ni všeč. Pogrešam svoje prijatelje. Doma imam daljše odmore.

Brina Gorenšek: Pri šolanju na daljavo mi je všeč to, da mi zjutraj ni treba zgodaj vstati. Pri šolanju na daljavo mi ni všeč, da ni gospe učiteljice, da bi mi bolj razložila snov. Pogrešam svoji dve učiteljici in sošolke in sošolce.

MIKLAVŽ PRI NAS DOMA

Trideset dni sem odštevala dneve do Miklavža. Parkeljni niso prišli, čeprav sem jih zelo čakala. Bila sem zelo žalostna.

Miklavžu sem napisala pismo. Dala sem ga na okensko polico. Miklavž ga je prišel iskat.

Na Miklavžev večer smo šli spat. Ponoči sem zelo slabo spala, ker sem komaj čakala na Miklavža in darila. Pa še sredi noči mi je zvonila budilka, ker sem v soboto na radiu poslušala pesmi in sem po nesreči kliknila gumb za budilko. Zjutraj sem se prva zbudila in potem sem zbudila tudi Frančiška. Tako jva šla dol in videla zelo, zelo, zelo, zelo veliko daril.

Eno po eno darilo sem nosila gor pokazat mamici in očiju. Prvo darilo, ki sem jima ga pokazala, je bil mini plišast samorog. Moji najljubši darili sta bili plešoča vila in samorog. Ampak plešoče vile še nimam, ker je pri moji teti na Colu. Na Col pa ne smemo zaradi nesramnega koronavirusa. Ko bo konec korone, bomo šli na Col po moje darilo. Moja teta Klavdija mi je pokazala plešočo vilo po messengerju. Za Miklavža pa sem dobila še lepilo in sestavine za piškote. Jaz sem zraven dobila modelček za angelčka, Frančišek pa zvonček. Potem sem dobila še barvo za lase, ki sem si jo že našpricala, enko, perplexus, pa še ene karte, čokoladice in smokije. Dobila sem tudi rožo, ki jo imamo sedaj na mizi.

Miklavžu sem pripravila piškote in mleko. Mleko je popil in piškote je pojedel. **Polona Rogelj, 3. j**

V soboto, 5. 12. 2020, smo z mami pekli kruhove parklje in Miklavže. S Samom sva komaj čakala, da dobiva darila. Zato, da sva se zamotila, sva poklicala babi in dedija. Povedala sta, da so v Mariboru lepe lučke. Zaslišala sva ropotanje in šla pogledat. Na mizi so bila darila. Zelo sva bila vesela. Dobila sem barvice, svinčnike in družabno igro jengo. **Staša Rajšp, 3. j**

MOJE JESENSKE POČITNICE

Moje počitnice so bile zelo zanimive. Zanimive so bile, ker je bila doma moja mami in moj bratec Jurij, zaradi epidemije. Vsi skupaj smo grabili listje. Pri delu pa se nam je pridružila tudi babi.

V nedeljo, 1. 11. 2020, smo se z družino odpravili do Češke koč. Še sreča, da smo imeli s seboj malo malice, ker je bila koč zaprta. Za noč čarovnic sva dobila že izrezljano bučo. Med počitnicam sem tudi kuhala. Ker babi ni bilo doma, sem sama prignala ovce v ogrado. Pomagala sem pa tudi v hlevu in na vrtu. Kot vidite, mi ni bilo prav nič dolgčas.

Nika Šinkovec, 4. j

Čas med počitnicami preživljam doma. Igram se z muckoma. Veliko sem zunaj. Včasih gremo na pohod ali daljši sprehod. Ko je lepo vreme, zunaj igramo namizni tenis in se igramo skrivalnice. Berem knjigo Lukec in njegov škorec. Knjiga mi je všeč. Želim si, da bi bile počitnice še daljše. **Anže Rupar, 4. j**

Med počitnicami sem veliko delal na Šenkovi domačiji. Grabil sem listje, pomagal v kuhinji ... In za nagrado za trdo delo sem spal na Šenkovi domačiji. Sobi je bilo ime Kovačnica. V njej je zelo lepo in zabavno. Šli smo tudi na Virnikov Grintovec. Dobil sem štempelj. Na vrhu je prečudovit razgled na Jezersko. V soboto smo šli na Murnovo. Uživali smo v prelepem dnevu. Včeraj pa smo bili na Stegovniku. Visok je 1692 m. Med potjo smo se hecali in se igrali: vidim nekaj na črko K. Pot je bila malo strma in zelo zabavna. Nekajkrat smo se izgubili, a smo hitro našli pot naprej. Čez nekaj časa smo prišli do luknje. Skoznjo smo morali iti po jeklenici in lestvi. Na vrhu je bil razgled, eden najlepših stvari v tistem dnevu. Vidijo se Karavanke, Julijske Alpe in Kamniško-Savinjske Alpe. Vračali smo se preko Močnikovega sedla. Krog je bil dolg 8 km, mi pa smo hodili 4 ure. Bil sem tudi pri babi in dediju. Skakal sem po trampolinu, se vozil s traktorjem ... Šli smo tudi peš v gozd. Tam sem tekel, plezal na drevo. Takih počitnic še nisem doživel. **Filip Babič, 4. j**

PISMO ŽUPANU – POBUDE UČENCEV 4. RAZREDA

Na miklavževo, 2020

Spoštovani g. župan!
Predlagam, da bi božično-novoletno drevo postavili nam domačinom in obiskovalcem na bolj vidno mesto. Rad bi, da bi asfaltirali makadamske ceste in mi ne bi bilo treba čistiti toliko dražnikov. Predlagam tudi še postavitev pokritih čakalnic na avtobusnih postajah. Za hišico predlagam za ogrodje železo, za

stene varno steklo, za streho pa macesnove skodle – šinkelni.

Svit Ožbalt Smrtnik – Kovkov

Spoštovani g. župan!

Ali bi lahko prosim čim prej dokončali smučišče, da bo čez zimo še bolj zabavno? Pa še to vas prosim, da novoletno smreko prestavite na staro mesto zraven šolskega vrta, zato ker se tam bolje vidi.

Upam, da boste uresničili moje predloge. Lepe pozdrave, **Anže Rupar**

Dragi župan Drejc!

Predlagam, da bi občina Jezersko imela adrenalinski park. V njem bi se zabavali otroci, pa tudi odrasli.

Prosim prosim gozdarje ali nekoga drugega. Res bi bil hvaležen, če bi ga imeli. Pa še kakšno plezalno steno.

Lep pozdrav, **Filip Babič**

Dragi župan!

Prosim vas, da ne bi posekali toliko dreves, da bi se lahko mi otroci igrali skrivalnice. V gozdu imamo bunkerje, kjer se zelo radi igramo. Predlagam vam, da poveste gozdarjem, da v centru Jezerskega ne sekajo toliko dreves.

Viktor Dolinšek

Dragi župan!

Na Jezerskem imamo veliko stvari in priložnosti, ki so otrokom in mladim všeč. Lahko počnemo veliko stvari, ki jih otroci v mestu ne morejo. V veliko krajih imajo za otroke in mladino zgrajene posebne kolesarske poligone za kolesarjenje z grbinami. Takemu poligonu se reče pumptrack. Po njem se lahko vozi s kolesom, z rolerji, s skiroji in z rolka-

mi. Po njih se lahko vozijo celo otroci s poganjalčki. Skratka zelo zabavna stvar, ki jo lahko uporablja veliko otrok različnih starosti. Poligon bi bil zabaven tudi za starše, če bi tam prodajali kavico. Ati je pobrskal po internetu in ugotovil, da je cena izdelave na ključ med dvajset in petindvajset tisoč evrov. Ne vem, kaj pomeni na ključ, ampak ati pravi, da je v redu. Otroci bi lahko pomagali pri zbiranju denarja. **Zarja Eržen**

Pozdravljeni, gospod župan!

Predlagam, da zgradite več trgovin na Jezerskem in več otroških igrišč.

Lepo Vas pozdravljam, Balša Bujanja

Dragi župan,

prosila bi vas, da zgradite pločnike in pokrite avtobusne postaje. S tem bi otroci bolj varno hodili v šolo in iz šole.

Lep pozdrav, Ela Pirc

Dragi župan!

Predlagam, da bi bilo na Jezerskem za večjo varnost otrok več pločnikov, več prehodov za pešce. Na šolskem vrtu bi lahko postavili kakšno klopco več, da bi imeli lahko pouk na prostem.

Nika Šinkovec

GG naročnine

E-POŠTA: narocnine@g-glas.si

TELEFON: 04 201 42 41

www.gorenjskiglas.si

**ZA ZIMO BREZ SKRBI
AUTOSERVIS SELAN POSKRBI**

**BREZPLAČNI PREGLED AKUMULATORJA
IN TEKOČIN**

SE VAM ZJUTRAJ
MUDI V SLUŽBO
IN AVTO
NOČE VŽGATI?

NAROČITE SE TUDI VI
info@avtoservis-selan.si
040/229-455

ZA ZIMSKE DNI BREZ SKRBI

SE VAM AVTO POKVARI,
KO JE ZUNAJ NAJBOLJ MRAZ,
SNEŽI, PIHA...?

Končana je obnova petstoletne Šenkove hiše

V prelepih novembrskih dneh je svojo končno podobo po nekajletni prenovi dobila mogočna Šenkova hiša. Hišo po novem krasi letnica 1521, ki so jo kot izročilo zabeležile prve terenske etnološke ekipe v začetku petdesetih let. Tako bo hiša lepo obnovljena pričakala svoj uradni petstoti rojstni dan, ki ga bomo praznovali prihodnje leto.

POLONA VIRNIK KARNIČAR, FOTO: ARHIV ŠENKOVE DOMAČIJE

Šenkova hiša je kot kulturni spomenik državnega pomena zavarovana od leta 1949. Zaradi t. i. spomeniškega varstva je bila vsa leta pod strogim nadzorom in ni doživljala sprememb, ki bi kakorkoli posegale v njene arhitekturne posebnosti. Zaradi arhitekturne zasnove in dobre ohranjenosti je verjetno na Slovenskem največkrat premerjena in opisovana kmečka stavba, saj je zelo posebna in netipična za ta prostor. V povojnem času je bila omenjana v več publikacijah, knjigah in raznih strokovnih člankih. Avtorji pa ji niso mogli določiti prave starosti oziroma točnega obdobja njenega nastanka. Pojavljalo se je več letnic; največkrat 1517, ki jo omenja Marjan Mušič, pa 1521, celo 1533. Avtor knjige *Sto najlepših kmečkih hiš na Slovenskem* Ivan Sedej pa jo je pomladil za sto let in jo datiral v obdobje okrog leta 1613.

S hišo se je intenzivno ukvarjal Zavod za spomeniško varstvo skozi celotno povojno obdobje in jo strogo varoval pred spremembami. Zaradi nedovoljenih posegov (izgradnja kopalnice in stranišča v črni kuhinji) je bil moj stari ata Ludvik celo kaznovan in ju je moral porušiti. Kasneje je zgradil kopalnico in stranišče v delu nekdanje hiše, kasnejše radarce. S tem je hiša dobila nekaj modernega udobja, čeprav je po svoji zasnovi še vedno ostala poznosrednjeveška stavba z debelimi kamnitimi zidovi in majhnimi okni; pozimi izjemno mrzla, poleti prijetno hladna. Konec šestdesetih let je bila deležna tudi nekaj kozmetičnih popravkov; dobila je novo fasado in delno sanirane kamnite portale iz jezerskega lehnjaka, ki jih je financiral kranjski Zavod.

Več sprememb smo si ob strogem nadzoru konservatorke Saše Roškar iz kranjske enote danes Zavoda za varstvo kulturne dediščine na hiši privoščili v preteklih petih letih. Ob tem moram

Zanimiv dokument zgodovine, ki prikazuje sušenje žita na ostrveh. Hiša v ozadju ima tri enaka okna in dimnike speljane kar skozi steno. Luknje smo ob obnovi našli.

Odstranjen omet med zadnjo obnovo hiše razkriva doslej zakrite spremembe, ki so se zgodile na hiši v njeni petstoletni zgodovini in so pomembna osnova za zgodovinske analize.

poudariti, da je Zavod naredil veliko neprecenljivega terenskega dela s sondiranjem, dendrokronološko analizo lesa in arhiviranjem inventarja. Žal zaradi pomanjkanja državnega posluha za kulturno dediščino v samo obnovo niso mogli prispevati niti evra. Smo pa s skupnimi močmi in veliko posluha Saše Roškar, ki je morala večkrat še v lastni hiši argumentirati določene posege, naredili ogromno delo. Tako fizično s samo obnovo kot tudi zgodovinsko, saj smo s temeljito obnovo hiši bolj točno določili tudi njeno pravo starost in čisto ovrgli pomislike o starosti manj kot petsto let.

Sama stavba ni nastala v enem kosu. Prva zgradba je bila verjetno dvosobna in je imela vhod na severni strani, kjer smo našli ravna zazidana vrata. Ta ugotovitev začetke hiše postavlja v

Verjetno ena najstarejših slik Šenkove domačije, ki je bila objavljena leta 1930 v reviji Slovenec

obdobje pred letom 1500. Diagonalno nasproti te stavbe so bili najdeni ostanki kovaške žlindre, kar je dokaz, da je bila tukaj kovačnica. Ali je bila kovačnica najprej samostojni objekt ali pa že del večje stavbe, še ne vemo. Kovačnica je imela odprto lopo, da so konje podkovali skoraj s ceste. V začetku 16. stoletja je hiša dobila sedanjo podobo z obokano vežo. V nekdanji kovačnici je starejši, renesančno oblikovan lesen strop, v nekdanji hiši (danes bi ji rekli dnevna soba), pa bogat lesen baročni strop.

Verjetno je ogromna kvadratna stavba, ki meri 16 × 16 metrov, v svoji sedanji velikosti nastala v bogatejšem oziroma toplejšem obdobju v naši polpretekli zgodovini, v 17. stoletju, oziroma je bila takrat obnovljena. V tem času je gospodar (verjetno je bil to Jakob Stružnik) sebi postavil tudi preužitkarsko hišo in se

Vhod Šenkove hiše (ok. leta 1950) kaže na zelo slabo stanje stavbe, v katero sta se po vojni vselila babica Mimi in ata Ludvik Virnik.

Stanje danes, ko je obnova končana

Hiša med menjavo ostrešja, ko je bila videti res uboga, saj je od nje ostalo le zidovje in dimnik črne kuhinje.

vanjo vselil leta 1669, ko je bila ta zgrajena, glavno hišo pa prepuštil sinu Anžetu Stružniku. Zakaj so bili takrat lastniki Stružnikovi, ne vemo. Vemo, da je prva omemba Šenkove kmetije v kapelškem urbarju iz leta 1524, potem se z letom 1573 pojavijo Stružnikovi in nato 1750 zopet Šenkovi, ki so imeli hišo v lasti do 1884, ko jo kupi Alojzija Virnik. Po njej jo je podedoval moj praded Josip, ki je hišo s prenosom na sina Ludvika rešil pred povojno nacionalizacijo. Z dosedanjimi raziskavami, ki jih je opravila zgodovinarica Polona Zalokar, smo našli veliko pomembnih zgodovinskih podatkov, ki jih bomo prihodnje leto strnili v knjigo o Šenkovi hiši in njenih ljudeh. Kot zanimivost lahko povem, da se je z atom Ludvikom (in babico Mimi) v hišo vrnila kri naših prednikov, Šenkov iz leta 1778. Takrat se je Luka Šenk, sin Jožefa Šenka, poročil z Marijo Makek in priimek odnesel na Makekovo kmetijo. Od Makeka pa se je k Štularju z Josipom leta 1900 poročila Apolonija Šenk, moja prababica in Lukova prapravnukinja. S Šenkovo rodbino je povezan tudi arhitekt Marko Šenk, ki je zaslužen za arhitekturno obnovo hiše. Šenkova hiša sedaj služi turistom in popotnikom, ki pridejo dopustovat na Jezersko. Obnova je potekala v dveh fazah. Po temeljiti statični učvrstitvi sten in njihovi medsebojni povezavi je pritličje po svoji zasnovi ostalo enako. Velika obokana veža deli hišo na dva dela. Na severni strani je velika kuhinja s shrambo, na južni strani pa so jedilnica, ohranjena črna kuhinja in pisarna. Na čisto novem podstrešju je prostora za pet sob in dva apartmaja ter manjšo konferenčno sobo. Ob obnovi smo ohranili veliko starega lesa iz macesnove strehe in smrekovih tramov ostrešja. Tako smo v star les oblekli nekatere stene, iz tramov pa izdelali pohištvo, ki sobam daje prav poseben pečat. Tudi v teh koronskih časih Šenkova hiša, čeprav namenjena turizmu, ne sameva. Da smo obnovo dobro izpeljali in da se gostje pri nas res dobro počutijo, potrjujemo sedaj tudi mi, saj od začetka jesenskega zaprtja naše dejavnosti v njej bivamo sami. Ta hiša ima neko posebno energijo, v njej je prijetno delati in bivati. Obnova z naravnimi materiali pa temu pridaja še piko na i. Kamen in les sta gradbena elementa, ki ustvarjata res prijetno bivalno klimo in delujeta toplo in pomirjujoče. Ko se boste v naslednjih dneh, tednih in mesecih sprehajali po naši lepi vasi, le pridite mimo in se oglasite. Z veseljem vam pokažemo obnovljeno lepoto, saj smo nanjo res ponosni.

Do takrat pa – ostanite zdravi in veseli ter s posebnim mirom doživite letošnje božične praznike ter prehod v novo leto 2021. Srečno in zdravo naj bo!

Potapljaška zgodba sredi hribov

Ko se enkrat zazreš v mistični svet pod površino vode, te ta posrka vase.

MIRAN ŠTULAR, FOTO: OSEBNI ARHIV

Tempus fugit ali po naše čas beži, je v starem Rimu zapisal Vergil. Še povsem jasno se spomnim marčevskega jutra daljnega leta 1982, ko sem se z avtobusom odpravil na razgovor za zaposlitev v Gasilsko reševalno službo v Kranju, zdaj pa je kar naenkrat že več kot tri leta, odkar so mi kolegi simbolično sprožili zadnji alarm ob zaključku več kot 35 let trajajoče poklicne kariere. Pred kratkim me je prijatelj vprašal, ali se mi kdaj toži po gasilskem in reševalnem delu. Po premisleku sem mu odgovoril, da me včasih še prime, da bi s hidravličnim orodjem razrezal kakega BMW-ja ali porscheja, ki neupravičeno zaseda parkirno mesto, namenjeno invalidom, sicer pa najbolj od vsega pogrešam potapljaška usposabljanja, ki smo jih morali redno opravljati reševalci iz vode, in pa seveda druženje s prijatelji z izmene. Pogrešanje potapljanja se je stopnjevalo do te mere, da sem si končno skompletiral lastno opremo in se spet lahko podajam raziskovat čarobni svet pod vodno gladino. Ker potapljanje v teh krajih ni ravno najbolj množični šport, bom na kratko opisal, kako sem se sam znašel v njem.

Prvi virus moje potapljaške okužbe je prispeval legendarni Jacques-Yves Cousteau. Ko sta oče in mama zbrala za polog kredita za televizor, je bila edina stvar poleg vesoljskih poletov raket Apollo, ki me je zadržala pred ekranom, serija filmov Jacquesa Cousteauja in njegovih raziskovanj morja z ladjo Calypso. Osuplo sem opazoval ta navadnim smrtnikom nedosegljivi svet in tiho upal, da bo nekoč mesto v njem tudi zame. Drugi močan vtis je potapljanje in reševanje iz vode name naredilo, ko sta me teta, ki je živela v Šentvidu v Ljubljani, in njen mož odpeljala na tekmo veslačev na divjih vodah v Tacnu. Bolj kot kajaki in kanuji v razpenjenih brzicah

Potapljanje, uresničene otroške sanje

so me zanimali moške v črnih neoprenskih oblekah, ki so stali na skalah sredi brzic. Teto sem vprašal, kaj tam počnejo, pa mi je v duhu tedanjega časa razložila, da so to ljudje – žabe, ki skočijo za veslačem, če se obrne čoln in je potrebno reševanje. Starša sta me vedno opominjala, naj ne silim preblizu roba brežine, da ne padem v vodo, ti "požabljeni" pa so se lahko namerno metali v deročo vodo. Če bi bil jaz v njihovi koži, bi se sam sebi zdel največji "frajer" na svetu. Ko sem leta 2006 na evropskem prvenstvu v slalomu na divjih vodah v Tacnu uresničil svoje otroške sanje, je bilo delo reševalca na vodi vse prej kot "frajersko". Sonce je neusmiljeno žgalo oba dneva prireditve. Organizatorji so odlično poskrbeli za mednarodne sodnike ob progi. Priskrbeli so jim zločljive stole, osvežilne napitke in senčnike, reševalci pa smo se v neoprenskih oblekah kot pozabljeni cmarili in potili na žgočem soncu, da smo bili mehko kuhani. Komaj smo čakali na konec tekme, da smo se uspeli ohladiti v tacenskih tolmunih.

Resno sem se s potapljanjem začel ukvarjati v službi. Na vsako reševalno akcijo, vključno z reševanjem iz vode, smo bili aktivirani tudi gasilci. Reševanje iz vode pa je bilo v domeni Potapljaške reševalne službe. Ta deluje na principu prostovoljstva. Ker so bili reševalci večinoma zaposleni, so se ob pozivu morali najprej odpeljati iz službe do depoja z opremo in od tu na mesto reševanja. To je lahko trajalo tudi tri četrt

Mistični svet pod vodno površino

ure ali več, medtem ko smo nemočno stali na bregu in čakali. Zato nam je po napornih pogajanjih uspelo prepričati takratnega direktorja, da potrebujemo svoje potapljače in koncesijo za reševanje. Takoj ko se je ponudila prva priložnost, sem opravil osnovni in dva nadaljevalna tečaja ter licenco za reševanje iz vode. To sem potem nadgradil še z licenco reševalca na vodi, z izpiti za tehnično potapljanje z mešanicami plinov nitrox in trimix, z izpitom iz nudenja prve pomoči potapljačem, s tečajem potapljanja na vdih in še kupom drugih tečajev in izpitov. Če bi imel toliko plačilnih kot potapljaških kartic, bi bil zagotovo bogataš. Z avtonomno potapljaško opremo, kot pravimo potapljanju z jeklenko, se ukvarjam od leta 1993, in če bi seštel vse ure življenja pod vodno gladino, bi se jih nabralo kar za nekaj tednov. Pri tem sem doživel ogromno nepozabnih trenutkov. Potapljal sem se na številnih lokacijah od Krnskega jezera v Triglavskem narodnem parku do Bodenskega jezera v Nemčiji, Port-Crosa na Azurni obali v Franciji, vzdolž hrvaške obale ter v rekah, jezerih in morju v Sloveniji. Potapljal sem se na stenah, potopljenih ladjah in letalih, opravljal sem podvodna dela, vključno z arheološko preiskavo pred izgradnjo hidroelektrarne, opravil pa sem tudi nekaj jamskih potopov. A podobno kot pri gornikih tudi pri raziskovanju podvodnega sveta izzivov preprosto ne zmanjka. Ko se enkrat zazreš v mistični svet pod površino vode, te ta posrka vase. Prestalna modrina, občutek navidezno zmanjšane teže, lom svetlobe, svet tišine, kjer slišiš samo mehurčke izdihanega zraka, ter ambient in življenje okrog tebe te ne morejo pustiti ravnodušnega. Ko vstopiš v ta svet, postaneš zasvojen za vedno.

Rojstvo

IRMA K. ŠENK

V deževni decembrski noči sem smela prisostvovati rojstvu! Bilo je tako nenavadno, da sem zjutraj razmišljala, ali je bilo res ali morda le sanje! So se tako počutili pastirji pred dva tisoč leti na betlehemskih poljanah? Nisem bila v posebno pomoč, saj je mamico čas prehitel in je rodila sama. Sredi noči, v dežju, na cesti ... Zatekli smo se v hišico na postajališču, še toplega hleva ni bilo blizu. Morda je moja bližina nadomestila toplo sapo krave, osličkova toplota je manjkala, saj je mamico treslo od mraza! A detece na prsih je bilo na toplem! In nežna mamina masaža po hrbtu ga je pripravila do joka ... Teh nekaj vrstic je izraz hvaležnosti. Najprej pogumni mamici. Njenemuupanju, da je poklicala sredi noči. Stiska je morala biti skrajna ... Hvaležna sem

za možnost, da vendarle lahko pokličem številko 112! Pridejo! Ne glede na zavarovalno polico. Tisto uro se je čas ustavil za nas! Nobene panike, svetloba baterije, bližina in hvaležnost za novo življenje. Življenje, ki je čudež samo po sebi. Zdelo se mi je, da so reševalci z batico prišli prav hitro.

Iskrena hvala tudi vsem, ki ste še isti in naslednji dan darovali manjkajočo opremo za novorojeno dete. Vendarle nismo Jezerjani tako trdosrčni. Veste, pri polni mizi in vsem preobilju je lahko zavrtni nekoga, ki ni po "naših predstavah", ki bi moral prositi ponižno, ob pravem času, biti prave barve, vere, kulture; razmišljati tako, kot mislimo sami ...

Prav Božič – če kdaj pomislimo, kaj Božič v resnici je – prav Božič nam je lahko v razmislek o tem, za kaj vse smo lahko hvaležni.

Vsem želim eno srečnejše leto 2021 in da bi kdaj zmogli stopiti preko svojih predsodkov! Ljubezen je nad resnico!

Predlogi za nov lovski načrt

Potekel je lovsko upravljalni načrt za Gorenjsko 2011–2020, v teku je zbiranje pobud za izdelavo novega za obdobje 2020–2030. Vabilu Zavoda za gozdove kot nosilca lovsko upravljalnega načrta za zbiranje pobud in predlogov se je odzvala tudi Lovska družina Jezersko. Tako predlagamo, da se zdravi gamsovi mladiči ne bi več lovili, kajti na Jezerskem v visokogorskem območju je že naravna selekcija velika in je način preživetja mladih gamsov težak. Predlagamo še, da se za gamse od tretjega leta naprej oblikuje le en "razred", podobno naj velja tudi za jelenjad. Pri srnjadi naj se naredijo smiselne razmejitve in kriteriji za odlov srnjadi v nižinskih in visokogorskih območjih, kajti klimatski pogoji se ne morejo primerjati. V primeru visokega snega in zelo mrzlih zim naj se za srnjad izvaja ponovno tradicionalno zimsko krmljenje z naravnimi krmili (jesenov vejnik, prirodno seno). Kot največji problem pa se vse bolj pojavljajo množične rekreativne dejavnosti na brezpotjih na lovnih površinah in stanih, kjer divjad tudi prezimuje v ne več varnih zavetrjih. Vsekakor bo treba oblikovati t. i. mirne cone. Predlagamo tudi, da bi se v času, ko divjad prihaja iz gozda ali odhaja s paše nazaj v gozd, v zgodnjih jutranjih urah ali pred mrakom, ne bi nabiralo gozdnih plodov ali s čim drugim vznemirjalo divjadi. Zavod za gozdove Slovenije nas je povabil k sodelovanju in upamo, da bo tudi po strokovnih presojah vsaj nekaj pobud LD Jezersko upoštevanih. [France Ekar](#)

Kordež

031 / 652 - 608

LESNA BIOMASA

- izdelava lesnih sekancev
- prodaja lesnih sekancev
- odkup lesnih sekancev
- transport biomase
- urejanje lokacij po sečnji
- zbiranje in odkup vejevja

ODKUP CELULOZNEGA IN POŠKODOVANEGA LESA ZA IZDELAVO SEKANCEV

KORDEŽ D.O.O., VISOKO 124, VISOKO

BimLine
računovodska hiša

Boljši servis. Boljše storitve.

Ulica Ignaca Borštnika 15, 4207 Cerklje

Tel.: 041 355 899 www.bim-line.si

Gasilci v nenavadnem letu

Letošnje leto se je začelo že po ustaljenem planu. V začetku leta smo imeli redni letni občni zbor PGD Jezersko, udeležili pa smo se tudi občnih zborov pobratenih in prijateljskih društev.

OŽBOLT PLAZNIK, PREDSEDNIK PGD JEZERSKO

Prevzeli in plačali smo šasijo za novo vozilo GV1 in ga predali podjetju Rosenbauer, ki bo naredilo nadgradnjo vozila. Mentorji gasilske mladine smo začeli vaje in priprave za naše najmlajše gasilce. Kar naenkrat pa se je med nas prikradel koronavirus in posledično prva razglasitev epidemije in prekinitev vseh ne nujnih dejavnosti, od operativnih vaj do izobraževanja operativnih gasilcev ter prekinjene dejavnosti prvih posredovalcev, dela z gasilsko mladino in odpovedi tekmovanj za vse gasilske sekcije. Bili smo v pripravljenosti zgolj za nujne intervencije. Ko je prvi val epidemije popustil in so se delno sprostili ukrepi, smo vse napore usmerili v izobraževanja, operativne vaje in skušali zbrati čim več sredstev za novo vozilo GV1 in delovanje društva. Proti koncu poletnih počitnic nam je uspelo s pomočjo Občine Jezersko organizirati počitniško delavnico za otroke in strokovno ekskurzijo, za katero smo sredstva dodali tudi sami udeleženci.

V poletnem času smo se začeli aktivno pripravljati na prihod novega vozila GV1, zato je bilo treba podaljšati garaži in montirati nova garažna vrta. Doletel pa nas je tudi nepričakovan izdatek, saj nam je na gasilskem stolpu odpadel del zaključnega sloja (fasada). S skupnimi močmi smo odpadli omet z vrvjo in vedri spustili po notranjosti stolpa na tla in po enaki poti spravili svežo malto nazaj na stolp. Zahvaliti se moram vsem, ki so pomagali pri dozidavi in obnovi gasilskega doma, še posebej pa moram pohvaliti naše gasilske pripravnike. Za ta obnovitvena dela in dozidavo je bilo opravljenih več kot 420 prostovoljnih ur, zato vsem hvala. Ko sta bili garaži dokončani, smo lahko tudi preverili, ali gre naše bodoče vozilo v garaži – in seveda je šlo.

Nato je prišel drugi val epidemije in ponovno so bili uveljavljeni ukrepi prepovedi zbiranja in prekinjene vse nenujne aktivnosti – kot v prvem valu. Ni nam uspelo organizirati tradicionalne mednarodne vaje in dneva odprtih vrat. Pregled gasilnikov pa nam je uspelo opraviti ob upoštevanju smernic NIJZ. Seje upravnega in nadzornega odbora smo skrčili na

minimum, vendar smo uporabili tudi video konference. Že tako vsem znana koronakriza je zaznamovala tudi delovanje naše organizacije. Posledično nas je doletel velik izpad dohodkov, ki jih prislužimo s prostovoljnim delom – od redarstev, izposoje klopi, različnih storitev ... Tudi letos vas bomo obiskali na domu in vam ob upoštevanju ukrepov NIJZ predali koledar ter vas prosili za vaš prispevek za delovanje društva. Koledar smo letos zasnovali skupaj z Občino Jezersko in ga bomo raznosili po vseh gospodinjstvih na Jezerskem. Našemu društvu pa lahko odstopite 0,05 odstotka prostega dela dohodnine preko zato ustanovljene spletne strani ZAGASILCE.SI.

V prihajajočem letu nas gasilce PGD Jezersko čaka visok jubilej – 110 let delovanja. Upam, da se bodo koronaukrepi sprostili in da bomo lahko slovesno praznovali visoki jubilej.

Gasilke in gasilci PGD Jezersko želimo vsem občanom vesele in blagoslovljene božične praznike, naj vam prihajajoče leto prinese obilico zdravja, sreče, uspeha, veselja, zadovoljstva in ostanite zdravi. Lep pozdrav za gasilskim pozdravom V SLUŽBI LJUDSTVA NA POMOČ!

SIMIČ & PARTNERJI **sconto**
d.o.o.

**Računovodske in knjigovodske storitve
Poslovno in davčno svetovanje**

Mlakarjeva ulica 76, 4208 Šenčur
Tel.: 04/279 10 00, faks: 04/279 10 30,
www.sconto.si

POGREBNIK ~ 041 624 685
www.pogrebnik.si

**Splača se biti naročnik
Gorenjskega glasa**

Gorenjski Glas
www.gorenjskiglas.si

Pokličite 04/201 42 41 ali pišite: narocnine@g-glas.si

Novi gasilci operativci

Na tečaju za operativne gasilce

Foto: arhiv PGD

MAJA MARKIČ

Po dolgih letih čakanja so poveljniki prostovoljnih gasilskih društev na začetku novembra 2019 od Gasilske zveze Slovenije dobili potrditev, da se bo odvil dolgo pričakovani tečaj za operativnega gasilca. Že takoj na začetku je bilo jasno, da je število mest omejeno in da bo sam tečaj zelo naporen – po novem programu namreč obsega 57 ur teoretičnega dela (predavanj) in 92 ur praktičnih vaj. Ob tem pa mora biti prisotnost posameznika na predavanjih vsaj 60-odstotna, na vajah pa kar 90-odstotna. Iz PGD Jezersko smo se bili natrpanemu urniku pripravljeni podrediti trije kandidati – Aleš Zadnikar, Anja Rebolj in Maja Markič. S prijavo na tečaj so bili naši konci tedna od konca novembra do začetka marca zelo jasno zastavljeni – ob petkih in sobotah smo imeli tečaj od 16.30 do 20.30, ob nedeljah pa od 8.00 do 12.00. Tečaja smo se udeležili v okviru Gasilske zveze Kokra, prisotnih pa je bilo trideset članov. Teoretični del, ki je potekal v predavalnici PGD Preddvor, so nam predstavili predavatelji iz prostovoljnih gasilskih društev Preddvor, Šenčur, Hotemaže in Jezersko. Seznanili smo se s temami, kot so gradbeništvo in preskrba z gasilno vodo, elektroteh-

nika in varnost, vozila in oprema, požar in nevarne snovi, radijske in druge zveze, tehnično reševanje, zaščita teles in dihal, gasilska taktika ter razvrščanje. Vse to pa smo nato od sredine januarja do začetka marca pilili še na praktičnih vajah, ki so potekale v Preddvoru, Šenčurju in dvakrat tudi na Jezerskem. Ob tem se je izkazalo, da z marsikatero opremo razpolagamo zgolj v našem društvu, zato so se morali drugi kandidati prilagoditi situaciji in na vaje priti v našo prelepo vasico.

Predavanja in vaje so ves čas potekali po dogovorjenem urniku, le v februarju in marcu sta nam odpadla dva konca tedna. Enega nam je uspelo nadomestiti, drugega pa je prehitel koronavirus. Ta nam je celoten načrt podaljšal do, ne boste verjeli, zadnjega konca tedna v septembru 2020. Na zaključnem izpitu, ki nam ga je uspelo izvesti 17. oktobra 2020, tik pred ponovnim sprejemom ukrepov, je vsak kandidat pristopil k teoretičnemu in praktičnemu delu izpita. Na teoretičnem delu je moral pravilno odgovoriti na pet od sedmih vprašanj, na praktičnem pa pravilno opraviti tri naloge. Vseh trideset kandidatov je po skoraj letu dni uspešno opravilo tečaj in zaključne izpite, v PGD Jezersko pa imamo tako tri čisto "frišne" znanja

polne operativne gasilce. Ob tem se vsi trije kandidati zahvaljujemo poveljniku in namestniku poveljnika Robiju in Boštjanu, ki sta si pred zaključnimi izpiti brez oklevanja vzela čas in z nami predelala vse možne scenarije, ki bi jih lahko dobili kot izpitno nalogo. Hvala pa tudi vsem drugim gasilkam in gasilcem, ki ste nas na praktičnih vajah vsa leta zelo dobro naučili vsega v zvezi z gasilsko taktiko. Pohvala glavnih ocenjevalcev na zaključnem izpitu, da smo eno redkih društev, ki je zares pripravljeno prišlo na izpit, gre tako v veliki meri tudi vam!

GOZDARSTVO

Cirles, d.o.o., Tupaliče 21, 4205 Preddvor
Ciril 041 629 415, Klemen 041 422 067
info@cirles.si

- trgovina z lesom
- ročna in strojna sečnja
- žično in traktorsko spravilo lesa
- prevozi lesa in gradbene mehanizacije
- priprava drv in biomase
- sanacija in nega gozdov
- izkopi in gradnja gozdnih poti

Želimo vam lepe božične in novoletne praznike ter zdravja in poslovnih uspehov v novem letu 2021.

Kolektiv Cirlesa

Lovci pri spominski kapelici Dava Karničarja

FRANCE EKAR

Minilo je leto dni, odkar se je Dava Karničar, alpinist, smučar, učitelj planinstva in lovec smrtno ponesrečil pri delu v gozdu, v neposredni bližini idiličnega goriškega centra. Ob tej obletnici so mu prijatelji alpinisti na pobudo in veliko angažiranja Jurija Gorjana, Davovega zdravnika z Everesta, postavili spominsko kapelico, ki stoji na Davovi posesti in v bližini mesta, kjer

Gibanje v občutljivem naravnem okolju

FRANCE EKAR

Lovska družina Jezersko, ki upravlja dobrih štiri tisoč hektarov lovnih površin in lovno divjad na območju Jezerskega, ima status društvene organizacije, ki deluje tudi v javnem interesu in ki ji je dodeljen še status delovanja v javnem interesu za področje okoljevarstva in naravovarstva. S porastom množičnih nereguliranih prostočasnih rekreativnih dejavnosti ob vseh mogočih urah pa smo vse bolj priča povečevanju obiska v gozdu in na drugih površinah pod in nad gozdno mejo izven označenih poti oziroma vse bolj po t. i. brezpotjih, v gozdovih pa po območjih, kjer je bil do sedaj mir. To pa seveda pomeni za relativno majhne površine tudi (hote ali nehote) plašenje in vznemirjanje divjadi obenem pa tudi druge varovane in zaščitene favne.

Posledica tega je odganjanje divjadi iz za divjad tradicionalnih naravnih stanišč. V zimskem času in globokem snegu, ko divjad pretežno počiva, pa ji vsaka takšna motnja povzroči nagoniski beg in pri tem porablja omejene telesne zaloge tolšče, ki jo težko ali pa sploh ne nadomesti. Da ne bi prihajalo do nestrpnosti, je lovska družina hotela na prijazen in poučen način vplivati na pohodnike, rekreativce, naj vendarle upoštevajo nasvete in napotke, naj se gibljejo po teh površinah naravi prijazno, spoštljivo pa tudi odgovorno.

Pri tem smo hoteli preventivno apelirati, da je treba skrbeti za splošno in osebno varnost. Napisne sporočilne table, ki smo jih v letošnji pomladi namestili, niso bile najbolj dopadljive nekaterim izvajalcem prostočasnih aktivnosti. Tudi na prijazno opozorilo lokalnih oblasti, da bi se ta sporočila, opozorila in napotki zapisali nekoliko bolj dopadljivo, smo se dogovorili in sprejeli tekst, ki dobronamerno prosi, naj se v naravi obnašamo kot gostje, preventivno, varno in prijazno, in na najbolj frekventnih lokacijah bomo te napise tudi zamenjali. Ob tem moramo tudi poudariti, da ima LD s strani MKGP RS predpisan lovsko upravljalni načrt, ki točno definira, kaj in koliko moramo delati in izvajati. Dejstvo je, da povečan obisk ob vseh mogočih urah v doslej t. i. mirnih conah vpliva na obnašanje divjadi, da je ta previdnejša, izstopa v temi in se takrat tudi vrača, kar pomeni bistveno zahtevnejšo in oteženo upravljanje. Če pa se lovski plan ne realizira v predpisanih okvirih, se LD in odgovorni zakonsko sankcionirajo.

Lovska družina Jezersko vsem občanom in občanom želi zdravja, mirne praznike in srečno novo leto 2021!

Spominsko obeležje v spomin na velikega gornika in lovca

je umrl. Kapelica je oblikovana tako, da so umeščene tri "enakovredne hiše": ena s podobo sv. Martina, Davovega krstnega zavetnika, druga s sv. Bernardom, zavetnikom planincev, in tretja podoba simbolizira vstajenje Kristusa. Ob spominu na Dava si je znamenje ogledal predsednik Zveze lovskih družin Gorenjske Peter Belehar v družbi domačih lovcev, članov Lovske družine Jezersko. Poklonili so se spominu pred letom dni umrlega lovskega kolega in njegovemu svetovnemu rekordu pred tridesetimi leti, na njegovem grobu pa so prižgali svečo. Ob priložnosti srečanja s predsednikom gorenjske lovske zveze so njenemu predsedniku Petru Beleharju izročili lovsko družinsko priznanje, ki bi ga moral sicer prejeti na občnem zboru, a se ga ni mogel udeležiti.

Milč

MILAN ŠENK

Milča smo jezerski reševalci videli na delu leta 1991 (1992), takrat nas je popeljal na tekmo gorskih reševalcev na Golteh. V Kranju ni bilo zanimanja, zato se je obrnil na nas, ki smo bili v tistem času pod okriljem GRS Kranj. Verjetno takrat ni mogel vedeti, kakšno veselje nam bo pripravil! "Fantje, vaša naloga je, da tekmujete – ekipno, trije tekmovalci. Vse ostalo, prijavo na tekmo, zahtevano opremo, startne številke, uredim sam!" Tako se je tudi zgodilo. Ko smo izstopali iz gondolske kabine, je bil že tam. "Takole, najprej zajtrk!" Potem smo dobili startne številke in nekaj navodil ter spremstvo do startne črte. Zatem ga nismo več videli.

V nas se je prebudil tekmovalac, dvignil adrenalin, čakali smo samo še na startni znak. Tekmovanje je potekalo v stilu "eden za vse, vsi za enega". Na cilju je bil Milč spet tam. Na obrazu karakternega moža je bilo videti zadovoljstvo. Drugo mesto je bil lep uspeh, vendar je v nas že gorel ogenj za naslednjo tekmo in še mnoge druge, na katerih dokazujemo, v

Emil Herlec - Milč / Foto: arhiv Gorenjskega glasa

čem smo najboljši. Po tekmi je sledilo kosilo, med pogovorom smo upoštevali znani rek: Ko zvoní tavelik zvon, so tamali tiho! Na koncu je bila razglasitev rezultatov.

Da, spoštovali smo tega moža! Z njim smo delili veselje, zadovoljstvo in skupen uspeh tistega dne.

Hvala, Milč!

(Emil Herlec - Milč, v tistem času načelnik GRS Kranj, je umrl 12. decembra 2020).

Lunine
BUKVE

www.gorenjski-glas.si

Lunin koledar po mesecih s setvenimi podatki vas bo tudi prihodnje leto oskrboval z napotki za izvajanje različnih aktivnosti (sajenje in setev, hujšanje, sekanje posameznih vrst lesa in drugo) v skladu z luno. V bukvah je tudi HOROSKOP ZA LETO 2021.

52 strani
mere 23,5 x 32 cm

7⁹⁰ EUR
* poštšina

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Nazorjeva ulica 1 v Kranju, jo naročite po tel. št.: 04 201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si.

Če želite, da vam jo pošljemo po pošti, se poštšina zaračuna po ceniku Pošte Slovenije.

Gorenjski Glas

MEDICINSKI PRIPOMOČKI

IZPOSOJA NEGOVALNE POSTELJE

Možnost izposoje preko naročilnic ZZS ali samoplačniško. Za več informacij pokličite v podjetje.

ZZS šifre:

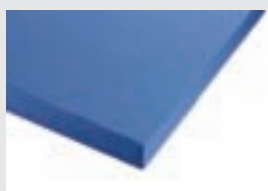
- Postelja: 519
- Posteljni trapez: 555

- Varovalne ograjice za obe strani: 528
- Mizica: 522
- Blazina za posteljo: 801

POSTELJNA MIZICA

BLAZINA ZA POSTELJO

ANTIDEKUBITUSNA BLAZINA ZA POSTELJO

OSTALI PRIPOMOČKI NA IZPOSOJO

HODULJA

ZZS šifra: 512

HODULJA S KOLESI

ZZS šifra: 513

SOBNO DVIGALO

ZZS šifra: 524

DVIGALO ZA KOPALNICO

ZZS šifra: 701

STANDARDNI VOZIČEK

ZZS šifra: 504

Nahajamo se na lokaciji:

Dolenjska cesta 242b, Ljubljana Rudnik

Za vse informacije smo na voljo:

01/42 72 941

info@bauerfeind.si

www.bauerfeind.si

www.facebook.com/bauerfeindslovenija/

Vse slike so simbolične.

BAUERFEIND.SI

V SPOMIN

Nada Rebolj

(1930–2020)

Nada Rebolj s sinovoma / Foto: družinski arhiv

Z bolečino v srcu smo sprejeli novico, da se je za vedno ustavilo srce Rebolovi Nadi. Knjiga njenega plemenitega, duhovno bogatega življenja se je dokončno zaprla. Le drobec iz te bogate knjige bi rada predstavila.

Rodila se je pred devetdesetimi leti v zavedni, verni, trdi kmečki družini v vasi Obrije pri Ljubljani. V družini se je rodilo 12 otrok. Skrbna in ljubeča starša sta svojim otrokom dala največ, kar starši otrokom lahko dajo: vzgojila sta jih v poštene, ljubeče, delovne ljudi. Vse to je Nada nesebično delila ljudem okrog sebe, posebno pa prenašala na svoja sinova.

Čeprav je bila v mladosti zelo navezana na dom in svoje domače, jo je življenje odpeljalo v svet. Prvo zaposlitev si je poiskala v očesni bolnici na Jezerskem, potem v domu upokojencev v Preddvoru, pozneje pa v trgovskem centru Globus v Kranju in nazadnje še v trgovini na Primskovem. Leta 1968 se je vrnila živeti na Jezersko, kjer sta si z Jurijem Reboljem ustvarila družino. Rodila sta se jima sinova Jure in Janko. Leta, ko je ostala sama z dvema majhnima otrokoma, so bila zelo težka, poleg tega jo je izdalo tudi zdravje. A njen optimizem, ljubezen do otrok, do ljudi, vera – vse to ji je pomagalo, da je prebrodila težave. Ko se je upokojila, se je v njej spet prebu-

dila stara ljubezen do narave! Njen vrt je bil vzorno urejen. Poznavanje zdravilnih rastlin in njih uporabo je širokosrčno posredovala jezerski šolski mladini, turistom pa tudi naključnim obiskovalcem Jezerskega. Bila je neizčrpen vir znanja o starih slovenskih običajih, odlična poznavalka tradicionalne kuhinje, seveda tudi jezerske, saj je dolga leta kuhala na Ovčarskem balu.

Sama pa sem jo najbolj spoznala kot članico in pevko naše pevske skupine ljudskih pevk, ki deluje od leta 1997. V njej je prepevala vse do leta 2016, ko je odšla v Dom starejših občanov v Preddvor. Pevke smo bile zelo presenečene in žalostne, ko smo izvedele, da ne bo več prepevala z nami. Že njeno pogumno odločitev za odhod v drugi dom smo težko sprejele, a hkrati občudovale. Za tak korak je potrebna velika mera poguma, zanj se lahko odločijo po srcu veliki ljudje. Pogrešali bomo njen prijazni nasmeš, toplo besedo, smisel za humor, njeno petje. Da! Pogrešali jo bomo vsi na Jezerskem, ker je bila del nas, ker smo jo imeli radi. Vedno se je bomo spominjali, saj ...

Spomin je kot pesem, ki v srcu odzvanja, spomin je kot cvet, ki nenehno poganja, spomin je kot svetloba, ki dušo obliva, spomin je kot pesem, ki v srcu prebiva.

Anica Jakopič

Naša Nada

Pred 90 leti si se rodila, lepo življenjsko kariero naredila. V družini bilo je 12 otrok, Nada izstopala je povsod.

Bila je polna raznih nasvetov, takrat še ni bilo vladnih ukrepov. V njeni sosesčini je bil deček razigran, nihče drug kot nadškof Alojzij Uran.

Nada je bila ljubitelj gora, kdo bolj kot ona se na to spozna. Ko prišla je na cilj, si brž je zapela, prav do neba je pesem donela.

Poznala je mnogo zdravilnih rož, nabirala je, dokler ni bil poln koš. Za vsako bolezen ji je dala ime, ta rožca je prava za tvoje srce.

Njen um je široko odprt, noben oreh ni zanj pretrd. Razlaga nam kot zdravnica, katera točka na roki ozdravi bolnika.

Kje za glavo se moraš prijeti, da skoraj te neha boleti. Hitro najde kolčni sklep, zdaj greš pa lahko na izlet.

Da ne pozabim njenih zdravilnih čajev, nabranih iz domačih jezerskih krajev: ta je za revmo, ta za želodec, ta za mehur in ta za ledvice, že so prazne z zdravili police.

In še mnogo drugih stvari, vsega se ne spomnim, ali se ti? Bila je prava enciklopedija, natančna so njena merila.

Nada je bila ljubitelj narodnih noš, dokolenk je napletla za cel kros, vezla je tudi avbe in šivala robčke, take, ki so imeli okrog zobčke.

Kadar se je oblekla v svojo nošo, je vedno zasijal njen ponos, takrat je začutila pravo narodno zavest, lepo jo je bilo videti, ko je šla po cest'.

Vrt je bil že od nekdaj njena velika radost, njena prizadevnost in njena sprostitve.

Mnogo let je z nami pela, bila srečna in vesela, večkrat si nam delila bonbončke in rekla: to je za hormončke.

Zdaj boš prepevala pri Bogu v angelskem zboru, tisto lepo pesem Sveta noč, blažena noč, vse že spi je polnoč ...

Nasvidenje, Nada!
Lonca

PO SLEDEH STARIH FOTOGRAFIJ

Vojna zveza Grintovec

MIJA MUROVEC, FRANCI WEISSEISEN

Člani te Vojne zveze Grintovec (VZG) so bili samo fantje. Dekleta in mame so včasih prišle na obisk in v kontrolo in ob eni takih priložnosti jih je slikal ata Murovec. "Ta glaven" je bil Janez Grabnar, ki je bil tudi najstarejši. Stare nemške čelade so dobili od Franca Justina - Jakliča, ko so pospravljali Kazinsko drvarnico. Prebarvali so jih in nanje narisali rdečo zvezdo. Bojček jim je naredil lesene puške. Igrali so se v gozdu med Kovačem in Vanišem. Zgradili so si štab - kočico z dvojno steno (steni iz desk, vmes pa žaganje). Oprema: miza, dve klopi, omarica s knjigami in gašperček, da jih ni zeblo. Če so našli kakšne stare patrone, so jih metali v gašperček, da je "prou preklet pokov", se je spomnil Matjaž. Na steni so imeli obešeno lično omarico Prve pomoči, ki jo jim je naredil Ludvik Sajovic iz Vile.

KNJIGE IN SKRIVNI DNEVNIK

Knjige sta prinesla Franci W. in Grabnarjev Janez. To so bili Mohorjevi kalendarji in planinske revije Les Alpes. Tik ob koči je bila velika skala in nanjo so postavili stražarnico. Zelo ozko, tako da so na vrh za streho dali betonski pokrov Vilske ograje, ki so jo prenavljali. (Bog ne daj, da bi komu padel na glavo!) Fantje so se igrali, se lovili in "streljali" po tisti gmajni kar nekaj časa. Ob večerih so se radi zbirali pri Andreju Karničarju - Šuštarjovmo. Andrej je delal, predvsem pa popravljaval čevlje - in gotovo fantom marsikaj zanimivega povedal. Zaradi tega druženja so postali sumljivi krajevnim miličnikom. Miličnika Bizjak in Belak sta prišla z eno košaro v njihovo kočico in pobrala vse knjige ter jih odnesla na policijsko postajo, ki je bila nasproti Kazine. Fantje so pisali tudi dnevnik s skrivno pisavo. Ker tega miličniki niso znali prebrati, so prišli po Francija W. in ga odpeljali na postajo, da jim prebere. Franci je bil strašno na trnih, ker ni najbolje vedel, kaj so sploh pisali, in ker bi moral ravno takrat s tetko Lenčko z avtobusom v Ljubljano v cirkus Rebernik. Ker ni bilo napisano nič posebnega, so ga še pravočasno izpusti-

Člani Vojne zveze Grintovec / Foto: Arhiv Matjaža Murovca

Kje je kdo

li, da sta ujela predstavo v Ljubljani. A prav veliko ni imel od nje, saj mu ni bilo vseeno, da so ga prej tako zasliševali. Fantom je vse to vzelo voljo do igranja. Nekateri so odšli potem v šole. Zapuščeni štab in stražarnica sta se počasi podrla. Da je bilo vse to res, priča samo tale fotografija in betonski pokrov stražarnice, ki leži nekje pod listjem, iglicami in storži v gmajni.

FOTOGRAFIJA

Ta fotografija je bila posneta okrog leta 1954 v gozdičku za Grabnarjem. Na sliki so:

Sprejaj od leve:

1. Minka Dolinšek - Jokova Micka, ki je živela pri Katrci Košir (živi na Jesenih, kjer je bila cvetličarka)
2. zraven v čeladi Mihec Košir - Kat'rč'n
3. Hrušk'n Milan

4. Kuža Pufi Janeza Grabnarja
5. Štefan Slapar (živi v Nemčiji)
6. Marjan Murovec (živi v Kranju)
7. Matjaž Murovec

Sredina:

8. Janez Grabnar
9. Franci Tepina
10. Bogdan (Bojček) Polajnar
11. Franci Weissseisen
12. Peter Košir (živi v Bukovščici)
13. s citrami: Marjeta Košir - Katrčna (živi v Domu Viharnik v Kranjski Gori)
14. Maks Košir - Kat'rč'n
15. Bogdan Slapar
16. Klementina Košir - Katrčna (živi v Predosljah)

Zadaj:

17. Minka Murovec (Marjanova in Matjaževa mama)
18. Marija Grabnar - Grabnarca (Janezova babica)
19. Milica Robnik - Moš'nkova mama

PESTRA PONUDBA VSEH VRST IGRAČ
V NOVI SLOGINI SPLETNI TRGOVINI
www.slogina-trgovina.si

SLOGA
Kampni gradbeni center

Zahvaljujemo se Vam
za zaupanje in se
priporočamo tudi
v letu 2021.

Želimo Vam veliko zdravja
ter uspešnih trenutkov
v sodelovanju z naravo.

POLONCA
Ponos slovenske zemlje in sonca

100%
SLOVENSKO

KVC SLOGA Kranj, Šuceva 27, tel.: 04 20 14 960,
KTC SLOGA Šenčur, Kranjska cesta 29, tel.: 04 25 19 772

JOHN DEERE

KRAMER
on the safe side

www.sloga.si

Renault CLIO

OMEJENA SERIJA **I FEEL SLOVENIA**
Narejen v Sloveniji

RENAULT
Passion for life

Bogata oprema
**Prihranki do 2.600 €*
Paket zimskih pnevmatik**

*Aktivna ponudba velja za model Renault Clio I Feel Slovenia TCE 100 LPG. Prihranki do 2.600 € vsebujejo redni popust v višini 700 €, dodatni popust v višini 600 €, ki velja ob nakupu z Renault financiranjem, subvencionirano obvezno in osnovno kasko zavarovanje za 99 € v vrednosti 304 €, podaljšano jamstvo (5 let ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej) v vrednosti 500 € in vzdrževanje za motor TCE 100 LPG po polovni ceni (5 let ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej) v vrednosti 561 €. Pogoji akcije je sklenitev finančne pogodbe z minimalno financirano vrednostjo 6.000 €, minimalnim trajanjem 36 mesecev z Renault financiranjem. Ob nakupu vozila, ne glede na obliko financiranja, kupec prejme brezplačen paket zimskih pnevmatik. Pridružujemo si pravico do napak. Poraba pri mešanem ciklu 5,1-7,8 l/100 km. Emission CO₂ 107-136 g/km. Emission stopnja: EURO 6d FULL. Emission NO_x 0,017-0,0175 g/km. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5}, ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na renault.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija d.o.o., Dunajska 22, 1000 Ljubljana.

Renault priporoča **Castrol**

f t i n o renault.si

Vaš trgovec v Cerkljah na Gorenjskem
PREŠA CERKLJE, Slovenska cesta 51, 4207 Cerklje na Gorenjskem
T.: 04/281 57 00, www.rpresa.si

Srečno 2021!